

[Svend Erik Hovmand]

»Vil ministeren tage initiativ til at foretage en revurdering af Dansk Sygehus Instituts stærkt kritiserede rapport over de små sygehuse?«

Begrundelse

Dansk Sygehus Institut har som offentlig institution med væsentlig statsligt engagement ansvaret for at tilvejebringe »et forbedret grundlag for løsningen af de opgaver, som påhviler de planlæggende og styrende myndigheder inden for sundhedsvæsenet.«

På denne baggrund – og under hensyn til de væsentlige beslutninger vedrørende de mindre sygehuses fremtid, som de besluttede myndigheder står midt i – forekommer det helt utilfredsstillende, at instituttet lægger navn til en rapport (Projektrapport 80.05), som i den grad underkendes af lægefaglig og anden kompetent ekspertise.

Besvarelse (22/5 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Indenrigsministeriet har med skrivelser af 8. og 10. december 1980 til folketinget besvaret et lignende spørgsmål, nr. 282 af 28. november 1980, fra folketingsmedlem O. Maistad om Dansk Sygehus Instituts nævnte rapport, stillet i henhold til § 20 i folketingets forretningsorden.

Der henvises herom til spalterne 3970–72 og 4406–10 i folketingets forhandlinger 1980.

Indenrigsministeriet kan ved besvarelse af det nu stillede spørgsmål af 21. maj 1981 i det hele henholde sig til den tidligere afgivne besvarelse, hvori bl.a. refereres Dansk Sygehus Instituts og sundhedsstyrelsens vurdering af instituttets omhandlede rapport (Projekt-rapport 80.05 – Akut modtagefunktion, Vest-sjællands amtskommune).

Indenrigsministeriet finder med henvisning hertil ikke anledning til at foranstalte en revurdering af Dansk Sygehus Instituts rapport.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 2, der var:

2) *Forespørgsel til statsministeren:*

Forespørgsel [om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation] af Heinesen (S), Christophersen (V), Poul Schlüter (KF), Thorndahl (FP), Ebba Strange (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Arne Melchior (CD), Steen Folke (VS), Chr. Christensen (KrF) og Mølgaard (DR).

(Forespørgsel nr. 37).

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkepartis syn på den samlede politiske situation tager naturligt udgangspunkt i vor stilling som et af de mindre forligspartier. Denne stilling er som bekendt ikke misundelsesværdig, bl.a. fordi de partier, der står uden for forliget og dermed uden for egentlig politisk indflydelse, er tilbøjelige til at hæfte sig ved alt det, som kunne have været endnu bedre, i stedet for at tænke på de langt værre tilstande, vi kunne have befundet os i uden det etablerede politiske forlig. Som en leder i et dagblad for kort tid siden udtrykte det, er halvdårlige resultater at foretrække for de heldårige, man ellers kunne have fået.

Vi har taget et medansvar for vort lands styre, som vore mandater forpligter os til, og vi vil herigennem søge indflydelse på de politiske afgørelser. For det første sådan, at vore ønsker tilgodeses mest muligt; dernæst vil vi igennem den forpligtelse, forligssamarbejdet pålægger de deltagende partier, søge at forhindre en socialistisk politik, der kan føre frem til et statsdirigeret og statsafhængigt erhvervsliv og føre frem til et samfund, der igennem eksklusivbestemmelser og økonomisk demokrati eller overskudsdeling med centrale fonds vil kunne styres af store faglige organisationer. En sådan politik skal ikke regne med kristeligt folkepartis stemmer.

Men set med vore øjne er det nu ikke så ringe resultater endda, der er kommet ud af samarbejdet mellem de fire forligspartier, der siden maj 1980 har været det bærende og dominerende i dansk politik. Flere ordførere har været inde på det: inflationstakten er faldet, handelsbalancen er forbedret, diskontoen har været vigende, betalingsbalanceunderskuddet er mindre end forudset, industrieksporten er fastholdt trods prognoser om